

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רבי עקיבא 65 בני ברק

פרשת ויחי

י"א טבת תשע"א

גליון תצ"ז

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
5:51	5:19	4:16	
5:55	5:18	4:02	ירושלים
5:42	5:30	4:12	באר"ק פארק

ברוכים הבאים בשם ה'

**בקידה אל מול פני הקודש, אנו מקדמים בברכה את פני הוד
כבוד קדושת מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א
לרגל בואו ארצה לשערי עירנו בני ברק לכבוד יומא דהילולא
העשירי של מרן מלכא אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
יהי בואו לברכה ולהרמת קרן התורה והחסידות מתוך שמחה וביאת
משיח צדקנו בב"א**

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתינו שליט"א

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, וכבר עמדו בזה בסה"ק שנפלאות בעינינו שהשנים והימים הטובים של יעקב אבינו היו דוקא בארץ מצרים, שכל ימיו בהיותו אצל יצחק אביו ובישיבתו בארץ ישראל שלא במנוחה היו, מכל הצרות שרדפוהו צרת עשו ולבן דינה ויוסף ושמועון ובנימין כדאיתא ברש"י (פ' מקץ מ"ג י"ד) עה"פ וק"ל ש"ד יתן, וכמ"ש באוה"ח ח"ק על ויחי יעקב שאלה היו ימי חייו שהיו נחת עי"ש.

ואולי י"ל בס"ד בטעם הדבר שהרי כידוע כל מטרת ביאתו של יעקב לארץ מצרים היתה בכדי להכין לבני ישראל את המקום המטופח וערוות הארץ, שיהיו יכולים להתקיים ולעמוד בארץ זו, שלא יפלו חלילה לעמקי הקליפות, ובכך היה תשועתם בהגיע הזמן לצאת מצריפוני קליפת מצרים, ולצאת מאפילה לאור גדול, וכל זה בזכות יעקב שהכשיר וכבש להם הדרך כדי שיוכלו בני עמו, וכמ"ש ברמב"ן (פ' ד' לך) אצל אברהם שירידתו למצרים היתה על הכוונה הזאת לכבוש הדרך לבני ישראל בגלותם, ובכך נדי שהדורות הבאים שהיה בקבלה אצלם שבזכות ישיבת יעקב מצרים תהיה נאולתם וישועתם, לכן היה מן הצורך שיעקב בשנות ישיבתו במצרים היו שנים של גדולה וכבוד, בכדי שששיוכרו את יעקב יורו אותו במצב של השראת השכינה מתוך שמחה, ולא חלילה במצב של עבודה מתוך סילוק השכינה, כמו שהיה בימי העדרו של יוסף כדאיתא ברש"י עה"פ ותחי רוח יעקב אביהם, ששרתה עליו שכינה שפירשה ממנו, ומן הסתם גם בכל ימי עניו ושנות הסבל לא היתה עבודתו ברום המעלה כמו בימי הנחת והשלוחה, וכדאיתא ביקש יעקב לישב בשלוה, ובודאי לא המונה על שלות עה"ז, אלא הכוונה שרצה לעבוד את ד' מתוך שלוחה ונחת, שהעבודה מתוך שמחה היא העבודה המצויה והמבוקשת, ולכן בסוף ימיו של יעקב היו ימיו ימי נחת ושלוחה, כששהתחיל השעבוד היו עדיין בני בניו של יעקב שעוד הכירו אותו, ובב"ר (ע"ט א) המובא בעה"ט איתא שראיה יעקב שישים ריבוא מיליו, והם התחזקו בזכות יעקב, וכך העבירו לדורות הבאים את צורת יעקב ועבודתו וקדושתו וזכותו שתעמוד המשך בניו ב

שיחת קודש

מפ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

יום ד' פ' ויחי תש"ע - ארץ ישראל

הזמן לזה, אבל ודאי שפעולתו קירבה ומקרבת הגאולה ומעלה עליו הכתוב כמו שעשאה וה' יגמור בעדי פעולת צדיק לחיים, ולכן אחר שהשלים זה אז נסתלק לחיי עוה"ב כשהוא שבעים ושתיים או שבעים וארבע שנים, וכנגדם ע"ב או ע"ד ימים שהיו בארה"ק, וכמו שאמר בבואו לארה"ק יום לשנה היינו שכנגד מנין שנותיו בחו"ל ובא"י חי כמו"כ מנין ימים באר"י ואז שם נסתלק. גם היה מרגלא בפיו הק' לומר דמה שהוא נותן בכל מיני פעמים כל מיני סגולות וכדו לעשות כך או כך אין לו בהם שום כוונה בעצם זה המעשה וצורתו אלא רק כפי מה שכי בפסוק "וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו" שלכן מה שהוא מצווה זוכים עי"ז להצלחה ולס"ה.

גם מספרים עוד שכשהוא היה ילד בגיל שמונה אז אביו הק' מרן מוהר"ד זיע"א פתח לו השער ליכנס בעבודת השי"ת ועבד עמו וגם למד עמו ש"ס ופוסקים או רוב הש"ס ופוסקים ואז היה הקור גדול מאוד כרגיל בפולין, לכן עבור שיוכלו ללמוד התוה"ק בישוב הדעת כראוי הכניסו אביו לקופסה מלאה בקש ותבן ושם למד עמו לילות ארוכים התוה"ק.

ולכן היה הולך בדרכי אביו הק' זיע"א וכמו אביו מרן רבינו דוד מלעלוב שהיה נסתר מאוד אף הוא היה נסתר עד כדי כך שלא הכירו הבריות בו ובגדלותו, ולכן אף לאחר הסתלקות אביו לא נהיה תיכף לרבי אחריו מיד, אלא רק לאחר כמה מעשיות שונות שעל ידיהם גילו שהוא קדוש עליון, ועל אחד מאלו מסופר שפ"א נסע בעיר ובאמצע הדרך עצר וירד להתפלל מנחה, ובתוך כך הרגיש מלווהו שעובר זמן מסוים והוא אינו חוזר והיה זה לפלא בעיניו שנשאר כ"כ הרבה זמן שהרי היה שם שלג וכפור, לכן הוא החליט לצאת בעצמו ליער לחפש שם את מרן רבינו משה זיע"א והוא הלך לחפשו ומצאו כשהוא אוחז באמצע שמו"ע של מנחה והוא עדיין מתפלל עוד שמונה עשרה כשפגפו זולגות דמעות ובכיות נוראות מה שבשר דם אינו יכול להשיג, ולא רק זה אלא גם שבתוך השלג ראו סימני הדמעות, ובודאי שהוא פעל בתפלתו רבות, ואין אנו יכולים להשיג זאת וכשראה זאת המלוה שלו אז ידע שאינו אדם פשוט והגיל כי אין זה דבר פשוט וכך היו עוד כמה מעשיות עד שקיבלוהו כל תפוצות ישראל למנהיג שהוא המשך בניו ב

עובדא דצדיקיא לרגל יומא דהילולא דמרן הרה"ק רבינו משה מלעלוב זיע"א י"א טבת

היום הוא יומא דהילולא פון די הייליגע זיסע רבי מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א, והרי הוא היה כולו גאולה שלימה שכל ענינו להביאה בס"ד ובוה עסק ובוה פעל כידוע והיה לו מסירות נפש על זה ולכן הגיע מחו"ל לא"י כדי לפעול הגאולה השלימה אך עכ"ז לא יצא זה אז לפועל בגלל שלא היה זה עוד הזמן הנכון, ולכן נתעכב שם מן השמים ולא יכל להגיע לכותל המערבי שזה היה עיקר רצונו הט' שעב"ז בא לאר"י ולירושלים כדי לזכות לכותל המערבי ושם עי"ז להביא את הגאולה השלימה, וכדמתאמרי משמיה א מאמר שאמר דכשיבוא לכותל המערבי הוא יועק ועקה גדולה וכל ישראל יתאספו, ולכן כ"כ רצה להגיע לשם אך בגלל שלא זכינו ולא היה זה הזמן של הגאולה שתהיה בב"א לכן נתעכב ולא הצליח להגיע לשם לכותל המערבי, אך בתכלית אמר ששם יפעל הגאולה השלימה ובודאי דבריו לא ישוב ריקם ואפי' בהכנות שעשה לזה קרבו את הגאולה השלימה ויקרבו אותה שתהיה עכשיו בב"א, הגם שלא הצליח להגיע לשם עכ"ז ע"י עבודתו הק' ודאי תתקרב אליו בב"א, ובאמת סיפור הדברים והשתלשלותם היה שאכן הוא זיע"א בא לירושלים עיה"ק אבל לא הצליח להגיע לכותל המערבי, לפי שמיד שבא לירושלים עיה"ק תובב"א תיכף נפל למשכב של פיקוח נפש ועכ"ז צויה שיקוהו עם מיטתו אל הכותל המערבי כדי להחיש גאולתן של ישראל כנ"ל ובניו פחדו לקחתו שהרי זה חולי מסוכן, והליכה זו מסוכנת לחייו ח"ו, עד שהחליטו בלבם שהרי הנה אמנם כל נסיעתו זו לאר"י היתה מתוך הקרבה עצמית עד כדי מסי"ג א"כ כמו שעזרו השי"ת עד כאן יעזרהו גם הלאה אפי' שהולך בדרכו שהוא משליך חייו מנגד ואפי' אם ילך במסי"ג ג"כ לא יאונה לצדיק כל און או רע ח"ו, וכיון שכל נסיעתו היתה בגדר של סכנת ופיקוח נפש לכן צריכים להביאו לכותל המערבי אפי' במסי"ג ולכן לקהוהו לשם במיטתו, אלא שלפתע כשכבר היו קרובים לכותל המערבי וראום הערביים הרשעים התחילו אלו הרשעים ימ"ש זורקים עליהם מטר אבנים כדי למונעם מלהמשיך בדרכם ולא היה שייך לבוא וליקרב לעבר הכותל, ומאת ה' היתה זאת יען כי לא הגיע אז

לזמר עולם יהיה צדיק

יוחק עלי גליון זה לזכרון, את נשמת עטרת תפארת ישראל, אהבת איתן אדונינו ורבינו הקוה"ט, יסוד צדיק יסוד עולם, עמודא צלותהון דישראל, עמוד האש והאמת, איש האלוקים, מרנא ורבנא כקש"ת רבינו אלתר אלעזר מנחם זצוקללה"ה זיע"א

בן רבה"ק אדמו"ר מרן רבי משה מרדכי זיע"א

אשר עלה ונתעלה בסערה השמימה ביום י"ד לחודש טבת שנת תשס"א

זכותו הגדול והקדוש יגן עלינו ועכ"י להמליץ טוב בעדינו ובעד כל עדת ישראל, להיפקד בדבר ישועה ורחמים אכ"י"ר.

קדוש עליו, ואחריו גם כל צדיקי הדור חיבבו אותו והיו מחשיבים אותו עד מאוד.

גם סיפר מרן מוהר"מ זיע"א שלפני שנסע מוהר"מ זיע"א לאר"י ונפרד מקהל עדתו שבפולין היה אז שבת פורשת דברים לכן אמר להם דברי פרידה מפרשה זו, שכתוב בפרשה "אלה הדברים אשר דבר משה", ופי' הכי שמשה מרמז על מנהיג הדור וצדיק אמת שבכל דור דור וכמ"כ ב"איתפשותא דמשה בכל דרא ודרא ומשה שפיר קאמרת, ומיילא ההמשך אשר דיבר משה אל כל ישראל וכל אחד ואחד מישראל יש לו לימוד המוסר והתיקון לנפשו סאלו הדיבורים של הצדיק אמת שהם בחי' כפטיש יופיצו סאלו שמתחלק הרבה ניצוצות וכל א' מקבל מהם לפי בחינתו, וכן יש עוד יש מאמר מר"מ מלעלוב זיע"א שאי' בתוה"ק שציוה הש"ת את ישראל שישארו ממצרים מש"כ ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלות ושמתם על בנים ובנותיכם וניצלם את מצרים ופי' מרן זיע"א הענין בזה שהרב"ש ע"רצה שיהיו בני' לווים של המצרים ומיילא יפחדו לחזור ולשוב למצרים בכדי שלא יבקשו משה המצריים להשיב להם את כל ההלוואות שהלוו להם, שמשפחה בתוה"ק איסור לחזור למצרים וגם עידי' ינצלו מלומר לשוב למצרים, לכן א"ל הש"ת ללוות כל זה ממצרים אלא שבאמת גם בלא זה כל טוב ארץ מצרים היה מגיע לבני ישראל ולכן באמת יצאו ברכוש גדול.

מרן הרבי מוהר"מ אמר וכן עוד צדיקים אמרו זה גם על עוד צדיקים אחרים שאי' בזה"ק במאי דעסיק איניש בהאי עלמא עסיק בההוא עלמא שמה שהיה עוסק בעוה"ז בזה הוא עוסק בעוה"ב ומיילא כמו שבחייו היה ר"מ עוסק לקרב הגאולה בוודאי עסק בזה גם עתה בעלמא דקשטו ואינו נח מזה עד שמתא גאולתו עתה בב"א, עוד מסופר שכשעלה מרן רבינו משה אל האר"י הוא חפץ מאוד שכל מרן רבינו אלעזר מנדל יבוא עמו עם כל משפחתו לאר"י בלא שחורי אשתו של מרן ר"מ זיע"א כ"כ רצו שיבוא לא"י מפאת העניות הגדולה ששררה אז באר"י כידוע עד כדי כך שנאלצו להגיע לטובת תומכים מחו"ל והפרנסה היתה קשה, ולכן בימים ההם להגיע לא"י היה נצרך לזה מס' נהנים לא כ"כ יכלו להסכים בלב שלם לזה הענין ולקבל זאת שבתם תסע וערערו על זה קצת, אלא שמרן רבי משה מלעלוב זיע"א לא הסכים עמם וצוה על בנו הק' שהוא חייב ליסוע עמו, וכשראו עמדתו שפחה רצונו החזק והתקיף של רבינו ישוע עמו לא ידעו לשיטת עצמם ולכן החליטו לשאול את פי הה"ק רבי שלום מבעלזא זיע"א וכשאלו יפסקו כן יעשו הלכו ושאלו את הה"ק והוא אמר שישאלו את פי הנערה היינו את אשתו של רבינו אלעזר מנדל בעצמה ויעשו כרצונה ואם תרצה ליסוע לא ימנעו בעדה וכך הוה ושאלו אותה, והיא היתה אשה חכמה ופיה פתחה בחכמה וענתה שהנה זה דבר ידוע בכל ארצות פולין והסביבה שהולכים יהודים ומכתתים גרליהם במס' י"ג לשחר פני הצדיקים בפולין, וא"כ הרי גם אר"י עצמה איז א גרויסע רבי וצרך א"כ למסור הנפש כדי להגיע הרבי גדול זה וא"כ ודאי שרצונה ליסוע עם בעלה הק' ואביו הק' לאר"י וכששמעו זו התשובה הברורה מפי בתם שוב עזבו והניחו ליסוע לא"י.

ומספרים שלפני שעזב מרן ר"מ את חו"ל עשה מסע מיוחד לגדולי וצדיקי דורו להיפרד מכאן"א מהם בפ"ע וכשהגיע אל הה"ק ר"י מרוזין אז ביקשו הרוזינער שימתין לו ויסעו שניהם יחדיו אז הוהו לו רבי משה על זקנו שהוא לבן מדי ואמר לו

שיחת קודש המשך מעמ' א'

שוקנו הלכן אינו מניח לו להמתין עוד וחייב הוא ליסוע כבר עשיו כי אין זמן כי זקנו כבר מלכין.

ועוד מסופר שכשהלך להפדר מר"ש מבעלזא לא היה יכול להכנס אליו כי הדלת היתה מסוגרת, ור"ש מבעלזא הסתגר בחדרו ולא קיבל קהל אליו לכן הלך רבי משה לדרכו ולפתע פתחו ר"ש את הדלת ושאלו מי היה כן אז שהלך, ענו ואמרו לו על רבינו משה מלעלוב, כששמע ר"ש כן אז צוה שישפשו אותו באכסניא כי אולי הוא עוד נמצא כאן ושיבוהו אליו, וכן היה שחיפשוהו עד שמצאוהו וחזרו והגיעו לרבי שלום והחלו לדבר ועי' ובין הדברים דיבר עמו רבי שלום על כוח התשובה האמיתית של האבות שבזה משפיעים אף על הבנים, שהבן ג"כ יתעלה ויכול לזכות לכתחילה להיילגע נשמות קדושות לבניה וגם אח"כ מוח תשובת ההורים יזכו הבנים כידוע כ"ז ואכמ"ל. ובה פ"ל לו הה"ק מבעלזא את הפסוק יוסף ה' עליכם שתהיו זוכים שיהיה נשפע עליכם, עליכם על בניכם.

השי"ת יעזור שזכות רבינו משה בן רבינו דוד מלעלוב יגן עלינו אויף אייביג, וזכות כל הצדיקים יגנו עלינו אויף אייביג, וה' ירחם ויעזור בכללות ופרטות לכל ישראל וישמח כל ישראל בכללות ופרטות וכולנו זאלן האבן געפילט אלעס גוט, עכשיו זהו כבר סמוך ונראה לימי השוכבים כידוע מהאר"י הקדוש כמה זוכים לתקונים באלו הימים, והי"ד שנוכה לתשובה באמת מאהבה ובשמחה תמיד, וברור יתן למולנו רפואות ישועות ברבות שמחות בגו"ר חיי מזוני ריחי ואריכי, ויתן לנו ס"ד שלו והכל בניקל, תורה וגדולה במק"א, וכ"א יושע במאי דצרך ויתן רפואה ישועה שמחה וגאולה שלימה שוין יעצ אויף א יוסע אופן אויף אייביג.

על אביו ב"ק מן אדמו"ר הקוה"ק זיע"א לרגל יומא ההילולא י"ד טבת

היום הוא יומא ההילולא רבא של מרן אדמו"ר אבא מארי זכרוננו לברכה, והנה כל אלו שהכירוהו בימיו הצעירים רגילים לספר הנהגותיו או ברוב שבח והתעוררות שזוכים להם ע"י שמיעת זכרונן ועיניו הק' אז ובאמת שיהו העיקר שעבדו"ז מספרים מעשי הצדיקים כדי שנבוא מזה לידי התעוררות ומוזה לידי מעשה שאז יש קיום ותכלית להנפטר שבוכותו ועושים החיים מעש"ט ועבדו"ז עילוי שגמלו להנפטר שבוכותו ועושים החיים מעש"ט ועבדו"ז מספרים החיים מעשי הנפטרים לחיי עוה"ב שהג"ל העיקר הוא למעשה שזוהו שכ' והחי יתן אל לבו, וכמוכא מעשה הידוע כמרן הבעש"ט הק' זיע"א שיש בזה כמה גירסאות בזה הסיפור אבל גירס' א' מקובלת וידועה שאחר פטירתו ז"ל זיע"א ישבו תלמידיו הק' החברייא קדישא וסיפרו וז"ל מנפנתו הנוראים של שידוד כל מערכות הטבע שהיו רגילים אצלו, ואז תיכף התגלה אליהם מרן הבעש"ט הק' זיע"א, ויש גיר' שנתגלה לבנו רבי צבי זיע"א ויש גיר' שנתגלה לשאר כל החברייא קדישא, וא"ל שהיות בלבו היו אלו הסיפורים מדרבים הנוראים למעשה האז מה לכל שדבר מפתני' ויטענו מפתים שהוה עניינים לכן הצד שאינו ענין מוסר והאמונה, ולא יהיה לי מזה כלום ניחא לי שתדברו מעבודתי הק' ברוב אהבת ויראת השי"ת ותתעוררו מזה לעבור את השי"ת כמו"כ ואז למולנו יהיה מזה ריח שאתם תתעלו מזה ואז גם לי יהיה מזה ניחא ועלי' לנשמתו, ולכן אף לנו כמו"כ ביו"ד של אבא מארי זיע"א עיקר שיש לנו לדבר ממנו הם דברים שייבאו אותנו כמו"כ להתעלות בתורה וירא"ש שנלמד מצדקות ומדרכיו הקדושים ואז יהיה לטובה להחיים ולהבדיל בין חיים לחיים לבעל ההילולא בגנוי מרומים ולכן יש לדבר מעניני מעשי שייבאו להתעוררות מתורתו ותפילתו לאבש"ב"ש ואז כל אחד יזכה.

ענין מעניני מופלא, שהיה אצל אבא והוא שהוא עבר מעברים רבים וקשים בימי חייו דברים שאדם אחר לא היה מחזיק בהם מעמד באלו הדברים שעבר, ונוסף לכל אלו גם סבל מחולשות בליבו שזה הקשה עליו יותר לעמוד בסבלותיו שעבר, וא"כ בדרך הטבע היה קשה מאוד לעבור כל זה אלא שעב"ז הצליח לעבור ע"י שתמיד היה דרכו שהיה שוכח מהכל ומשכיח מעצמו והוא חזק עצמו תמיד מיט א פרישקייט שמה שהיה היה ואינו ואלו חיים עם לחשוב עליו ככלל וא"ל כמאן ואילך חשב שהכל טוב ויהיה טוב ולכן ראה תמיד רק טוב והיה תמיד בשמחה גדולה ובוה הצליח לעבור הכל בלא להשבר מהם כי היו בעיניו כלא היו ע"י כח זה של ההתחדשות תמיד כסדר כאשר קודש לעבודת השי"ת והולכים תמיד הלאה, והוה ענין ודבר חשוב מאוד לכאן ללמוד לעשות כן ומיילא שלא יבוא לייאוש בעולם כלל כי מאז דהוה הוה וכמאן ואילך בע"ה יהיה הכל טוב ואך טוב וכמוכא כל זה מבעל הילוקטי מוהר"ם זיע"א ומיילא זהו

חיוק גדול ולימוד המוסר שתמיד צריכים להתחזק ולשכוח מהכל ולהמשיך הלאה כי כידוע לצעירינו יש היום עולם עם סבל ומלא צרות, לכן נצרך עצה הנ"ל אבל ירחם ה' שלא יצטרכו שום עצות לזה אלא ה' ירחם עלינו ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרותנו די, וענין הנ"ל היה אצל אבא הק' בכחינה של ר"ע המוכא בגמ' (יבמות קכא) שאמר על כל גל וגל נענית לו בראשי ונתן לו לעבור על ראשו ולא נלחם עמו ובוה יצא בשלום ונפטר מהכל ועבר הכל ונשאר לחיים טובים ולשלום, כן אבא זיע"א שימח עצמו וקיבל הכל באהבה ותמיד שימח עצמו בכוח השמחה והוא לימוד גדול בשביל התחזקות לא ליפול ולא להיות נפל ונופל ח"ו, אלא תמיד להתחזק ולהתרחם הלאה הלאה, ולכן יש למולנו ללמוד שלא ליפול ולא להתיראם אלא תמיד לשלם לחזק עצמנו, והעיקר שהי' יעזור וירחם שנתיה מונחים בים התלמוד כאבא הק' אך ללא אלו הגלים, אבא הק' גם כידוע נשא את עול המוסדות כמצות אביו מרן מוהר"מ ועזר לאנשים בצדקה וחסד במס' י"ג בכל כוחו כל חייו על אף שבשנות אברכותו כשכמעט ולא היה לו פת בביתו והי בצמצום ובדחוק נורא, ומוזה יש ללמוד לעזור ולסייע ליהודים בצדקה וחסד ופרנסה וכל העניינים, ולעשות טובות ליהודים בגוף ובנפש והשי"ת יעזור שנצטרך רק להגיע למוכ"ע ולא לבשר ודם, ונוכה להיות שקועים בים התלמוד ללא גלים אכ"ר.

התלפרישה

בענין הפרשה נדבר בקצרה אי ריש פרשתן (מו, כח) ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, וי"ל פ"ש מ"כ ויחי היינו שתמיד היה אצלו ויחי וחייהו שיעקב אבינו מה שנעבעך עבר צרות לבן ועשו, ואח"כ מה שעבר עם ילדיו מה שהם עברו צרת דינה ויוסף שמעון ובנימין, אך עכ"ז מלמדת התוה"ק שתמיד היה יעקב אע"ה בבחי' ויחי יעקב שתמיד התחזק אף בנזמים הקשים כמה שיכל, וזהו הרמז ויחי יעקב בארמ"צ דייקא שבע עשרה שנה שאפי' שהיה בימים ההם שיעבוד נורא וכוח הכישוף שאפי' עבד לא יכל לברוח בימים ממש א שיעטעע חושך, אך מצרים מרמוז על מצרי- ים די גרעסטע חושך כשמשניות ואכ"ל ברחינות שהוא גולדיגע מציר בים הגרות הנוראות, ולכן אפי' בארץ מצרים במקום נורא כזה היה זה ויחי יעקב שאפי"ה חיוק א"ע בשמחה וחיות ע"י ויחי יעקב שאין חיים אלא תורה שהיא עץ חיים ועל ידה ויחי יעקב שחי בתורה, וצדיקים אמרו שזהו ויחי יעקב שאיך זכה לחייו ע"י בחי' יעקב שזוהו ויחי יעקב שאיך נתחזק בחיים ובתורת חיים במקום כזה ע"י בחי' יעקב שהוא בחי' אמת ויעקב הוא עקב ענה יראת ה', שלכן יעקב אתון עקב"ב ור"ת יראה, ובכוח האמת ואפי' במקום חושך כזה שיכלו צדיקים להרגישו אפי' בהרחה בעלמא מה זה מצרים ואי' במקום חושך כזה ע"י חיוק עצמו תמיד בכוח התורה ועקב ענה יראת ה' וע"י כוח הענה בא ליראת ה' וזוהו ויחי יעקב שבע עשרה שנה לומר ששבע עשרה שנה השנים הטובות שלו מכל חייו היו באלו הי"ז שנים מיט א רהויקייט, וכידוע שבע עשרה מרמוז על מס' טוב"ש שאלו היו שנים טובים שלו כנ"ל, ובאופ"א י"ל שבאמת למה מנתה תה"ק מנין שניו בארמ"צ וכי מה רבותא להיות במקום חושך כזה כ"כ הרבה שנים והרי מציוו שמנין הוא לשון וענין חשיבות א"כ למה מנתה תוה"ק שניו שם במצרים והרי לכאן הוא היפך החשיבות להיות בכזה מקום אלא שלהג"ל י"ל שלמה צריכה לדייק לנו התורה שהיה במצרים המס' שנים בחושך כזה ויש פשטים עא"ס,

והנ"ל י"ל שהפשט שהוא מעלה גדולה לשבח שאפי' במקום חושך כמצרים הצליח להאיר לו ולבניו באור החיות התורה ומיילא כל רגע ורגע שם היה הצלחה וחשיבות מיוחדת לכן מנתה אותם התוה"ק פנין י"ז שנים שכלם שיון בחשיבותם זו לטובה בכל רגע ורגע מהם ולכן מספרים זאת שיכל ללמוד באור תורה אפי' במקום כזה שזוהו ענין שבע עשרה שהוא מס' טוב ואין טוב אלא תורה, ובכוח התורה אמת ענה ושפלות רוח ויר"ש זכה להתגבר ולנצח את ארץ מצרים ברו"ג בכדי שישאל ויכלו להחזיק עצמם בקדושה וטהרה, ומיילא בכל אלו המדות שהשקיע שם יעקב אע"ה נזכר אנו וז"ל עד העולם תמיד לשוב חיות בקיום התומכ"ז וכל אלו הדברים של ידועת אבינו משפיעים ליסוע שיטלים תמיד להיות שופע בחיות ולא ליפול לייאוש תמיד להתחזק בתורת חיים בהתמדת התורה וקיום התומכ"ז, ירחם המרתם ישמור המרתם עלי ועכ"י, ועתה מעינים ימי השוכבים וכידוע מהאר"י"ל שהוא עת צדקן לתקונים שיכולים לזכות באלו הימים, וכדאי בחו"ל דכמה שיותר התמדת התורה ע"י כח כלל התקונים שכל התקונים מונחים בה. השי"ת ברוב חמלתו וישיעו עליו שנתזור בתשובה באמת מאהבה, ותמיד שטייענו מיט א חיות בתורת חיים של שמחה כי הם חייו ואורך ימינו ולהגיש זאת ובקשים ואהבתך אל תסור ממנו לעולמים. השי"ת ברו"ר ירחם שנוכה לשמח בקיום והתמדת התורה, ויתן לנו התיקון השלם מתוך שמחה שטענדיג, וברו"ר יעשה סוף לכל הצרות הכלל, וישמח את כל הלבבות השוכרים מיט א שמחה עליונה, בכל מקום שהם לכל ישראל, ויתן הלבבות רפואות ישועות שמחות בגו"ר פ"ג בהרחבה גדולה, וברו"ר יתן חיי בני ומזוני רוחי ואריכי בגו"ר ויתן ס"ד בניקל, ויתן רפואה, ישועה, שמחה, וישועה שלימה ובנין בית המקדש שוין יעצ אויף א יוסע אופן אויף אייביג.

דברי תורה המשך מעמ' א'

להם בעת גלותם, והרגונו היה שבהעלות זכר יעקב לבני ישראל לחיוק במצבם זכרו אותו במצב של רום המעלה, וזה יהיה להם לחיוק לביאת ישועתם וגאולתם. ובה יש לפרש את דאיתא (ברפ"ט ל"א) אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זכרהו, ובפשוטו הכוונה שעי' הדבר הלכה יזכור את חבירו ולא ישכחהו, והוה סגולת הדבר הלכה שיזכר את חבירו, אך אולי י"ל שאין הכוונה שעי' הדבר הלכה יזכרהו, שבאמת בכל אופן יזכור את חבירו, אלא שכונת חו"ל היא שיאמר דבר הלכה כשנפטר מחבירו, שעי"כ כשיזכור את חבירו יזכור אותו מתוך ההלכה ולא מתוך דברי חולין, שהטבע היא כשנזכרים מאדם זכורים את הדבר האחרון שהיה ביניהם, ולכן אמרו שהדבר האחרון כשנפדים זה מזה לא יעסקו בדברי חולין, ש"א"כ יזכור את חבירו מתוך דברי חול, אלא יעסקו בדבר הלכה ובכך יזכור את חבירו מתוך דבר ההלכה. [לאחר זמן שעלה ברעיוני הפירוש הוה נזכרתי כנסתפק אולי שמעתי פעם הביאור הזה ממו"ח (שלי"ט זצ"ל) ושאלתי את פיו ואמר שכל אדם הביאור בשם אביו עובד ז' במס' י"ג וביראה מורה החסיד רבי עמרם געשטמנר זצ"ל ה"ד רדפ"ח]. (ויחי - תש"ג - י"ג טבת יומא ההילולא קדישא של מרן הר"ק רבי משה מלעלוב זיע"א)

בגו צדיקיא

בית לעלוב – עובדות מופלאות מרבינו הק' על אביו ב"ק מרן
אמו"ר הקוה"ש מוהר"מ זיע"א

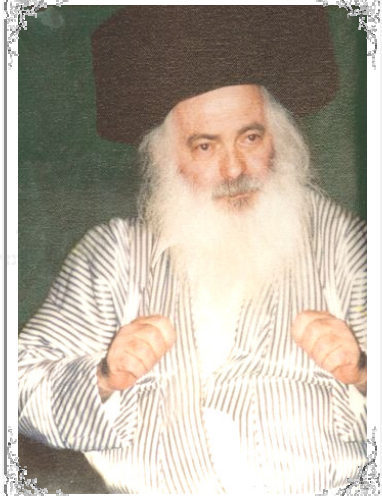
הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקאזניץ זיע"ה היה מרגלא בפומי' שכל סעודה שאין בה מרק לא נחשב לסעודה, וכדארי' בגמ' ברכות (פד) כל סעודה שאין בה שריף אינה סעודה, וכגירסתו ופירושו של רש"י שריף, תבטיל לח שיש בו מרק, ועיי"ש בגליון מ"ש בשם הערוך. וכן ראינו אצל צדיקים שמאכלם היה בכל יום תבטיל המרק. אמו"ר זיע"א היה אוכל בדרך כלל שאמאטיע (ענג'ייה), שהוא היה מכתשו בכף, והעריגו שום ושמן זית. ובנוסף לזה, היה אמו"ר טועם בכל יום מרק שהגישו לפניו. ובעת אשר סעד את לבו בימות החול, היה נוהג לישב תמיד עם ספר בידו, והיה טועם מן המאכלים כאשר הוא מעיין בספר שאחז קצת מתחת לשולחן.

אמו"ר על מרן אמו"ר זיע"א אז ער איז געווען שארף שאפן מאל. באמעצע טייש היה מוציא מעליו אנשים עם האלוניטת שבידו כידוע. ער פלעגט אזוי גיין מיטן האנטאך צו יענעם אין ארויסגעשטעלט ביז אין דרויסען. אזי אומר: אזי סאיז געווען אסאך מער החמנות אויפן רבי'ן זיל, ווי אויף יענעם וואס ער האט אים געטשעפעט. דער רבי זיל איז דאך געווען א מוראדיגע גוטער, ובאמת קשה ער זיל להטליך איש יהודי מפניו. פאר פשוטע מענטשן האט עס אויסגעקוקט זייער וכז'. סאיזו רביש'ע פאר זאכען, מיר האבן נישט קיין הסגה. ובאמת לא נתן שאחרים יעזרו לו להוציא.

בשבע ברכות של אה הגה"צ רבי דוד בידרמן זצ"ל, הגיע לשם הרה"ק בעל בית ישראל מגור זיע"ה, ועוד אחזו באמעצע סעודה שלישיית, ואמו"ר זיע"א גמר את הסעודה בחיפזון, והודרו לעשות הברלה. בינתים הסתובב הרה"ק מגור על הפאליש [- המופת] אנה ואנה, ולמטה בתוכו נתמלא ליד הבית מלא חסידים ועוברים ושיבים. והיה שם חסיד אחד שניסה ליתפס על עץ גבוה ליד הבית כדי לחזות ברובו מקרוב, וכאשר כבר הי' בגובה של הפאליש, הבחין בו הבית ישראל, ואז הוסיב את ידו לעבר לחסיד, ומשכו אל הפאליש, כאשר האה מרובה נכרת על פניו. אח"כ כאשר נכנס טוב לחדר, ביקש הבית ישראל לדעת מה אמר הרבי זצ"ל באמירת דברי תורה בעת עריכת השולחן הטי, השיב לו רבינו בזה"ל: ווען איך זאג, זאג איך [- כשאני אומר אני אומר] אך אחר כך כבר איני זוכר עוד. (ראה מאור ושמש פרישת ויש ד"ה ע"ה), חז"ל: וזה רדוע ורזיתי כך מצדיקים גדולים שבהיותם מדברים עעמם בעולמות עליונים והמה מופשטים ממלכות ופניות ושיכנתו שורה עליהם ומדברת מתוך גרוגם ופיהם מדבר נביאות ועתידות, ואתם הצדיקים עעמם אינם יודעים אחר כך מה שחיו אומרים כי המה דברים בעולמות עליונים והשיכנה מדברת מתוך גרוגם.

מרן אמו"ר זיע"א לא סבל הניגונים האחרונים החדשים, שרו לפניו פעם ניגון של אהר' מפורסם, לבסוף הגיב הרבי זצ"ל שהיה זה לתיקון נשמתו של ההוא ששרו ניגון זה אצל שולחני. א ניגון איז זייער אן איידעלע זאך (ניגון הוא דבר עדין מאוד). כל הזמירות והשירים ששרו בשישין ובתפילות, הם ניגונים קבועים, מפורסם הטעם בהם כדי שלא יבלבלו שירה, וכדו', אבל אני יודע כי בלעלוב האט מען שטארק מדייק געווען שהניגונים יהיו מבעלי ורה"ק או מה שמקובל וואס דאס שאטמט פון דברים, או שהיאו והכניט לתוך הקדושה. בין ברה"ק זיע"א הי' שהיו מטייב נגן ובעלי שיר, והיו שלא אכל מבינים גדולים בניגון היו. יש אצלנו ניגון מהרה"ק רבי אלעזר מענדיל זיע"א ששמעו מערבי א' שהי' שר ניגונים עתיקים ושינים, ואמר רבינו על ניגון זה בהתפעלות אה אה דאס קומט פון די לויים, זיי האבן דאס געזינגען אין ביהמ"ק (זהו מהוי"ש שניגונוהו ביהמ"ק). אמו"ר זיע"א

מיר פארשטייען נישט אין די החגות פון צדיקים. אמו"ר זיע"א בשנים הראשונות לא היה אומר לכבוד שבת קודש על האוכל שהטעים לכבוד שביק. להיפך, היה נראה שהוא מקפיד לא לומר לכבוד שביק. בשנים האחרונות נהג אחרת והיה מרבה לומר לכבוד שביק על כל כפית וכפית.

שהגיש לפיו.

דער רבי זיל, זיינע טישן? - ער האט זיי אליין מחשב געווען. דער רבי זיל האט געזאגט אויף די טישן זיינע, אז סאיז מסוגלידאג אויף יראת שמים. מייענע טישן פונגענען אריין יראת שמים. כאשר באו הורים לבקש עבור ילדיהם ברכה ליראת שמים, צוה להם לבוא אל הטישין. ואכן ווען ער האט געהאט פעפעס א געלעגענהייט צו פירען א טיש אין די וואכען האט ער געפירט. זונטאג ביי די נאכט פלעגט ער פראווען מלוה מלכה. בקיץ הארדון לפני הסתלקותו, תשמ"ז, אמר לי אמו"ר זיע"א שברחוק לב בזה"ל: אנרישט האב איך נישט פון די עלטרען. נישט זייער אויבער נישט זייער בודהה. נאר די טישן האב איך איבער גענימען.

הגה"ה רבי חיים פוקין זצ"ל היה מפארי חסידים אצל אמו"ר זיע"א, והיה מבוגר ממנו בעשרות שנים. הוא היה עוד תלמיד אצל הרה"ק בעל אבני נזר זיע"ה. היה בקי בש"ס ופוסקים וכז', וכאותם חסידים ותיקים מרוב הקודם היה נהנה מיגיע כפיו במלאכת הפאלעטור. שנה א' ביום הפורים בעת

שביבים מהספר החדש "שלהבת אש" על מרן אדמו"ר הקוה"ש זיע"א שיצא לאור ע"י המערכת מתוך פרק "הללו עבדי ה'" לרגל יומא ההילולא העשירי (י"ד טבת תשס"א - תשע"א) (חלק י"א)

הי' מבין גדולי בניגיה. כאשר שרו לראשונה לפניו הניגון הידוע ושגב ה' לברו, התלהב מיד וצוה לשיר הניגון טוב ושוב, והתבטא אז: דער ניגון איז ארער פון א צדיק, ארער געמאכט ביי א צדיק, ואכן אמרו לו כי הלחינו הסקולענער רבי זיע"ה. ובכל זאת הוי ניגוני קודש, כדוגמת הניגון המקובל מרבי דוד לעלובער זיע"א, שהרבי זיל היה שר את הניגון במהירות ובתפוזן, כך שאבד הניגון צורה... והסביר זאת הרה"ק רבי בן ציון אפטער זצ"ל, ע"ד שצדיקים אינם רוצים ליהנות בזה העולם גם לא מניגון...

שנה א' במוצאי יום הכיפורים צוה אמו"ר זיע"א על הרופא ד"ר מינקס שהיה מחסידיו, להשאר לטיש. תחילה לא הובן מדוע פקד עליו הרבי זצ"ל להשאר בטיש. בעת עריכת השולחן, ארוע תאונה מחרידה ר"ל ברחוב שולחן ביהמ"ד, רכב עבר על ילד קטן. ד"ר מינקס רץ החוצה וטיפל בילד וכך ניצל חי הילד. זעהט מען אז בכח די טיש איז געדראטעוועט געווארען א אידיש קינד. - [ממוצא הברבים אתה למד, כי ההשתתפות בטיש של הצדיק מביא רפואה ומוזר לבר ישראל].

אמו"ר זיע"א היה מאד אויפגערוימט בעריכת השולחן במוצאי יום הכיפורים. - בעת מלחמת יום הכיפורים, שהה אז בארה"ק ירידי החסיד ר' שלמה טאגער זיל מלונדון, והיה מלא פחד בענין המלחמה. הלונדנער הרי הרגישו טעם מלחמה, הימחישו הפניצ' את בית הלונדון במלחמת העולם. ור' שלמה היה יושב באן בטיש במוצאי יוה"כפ', לכתחילה היה אמור להישאר עד אחר חג הסוכות, ולא ידע מה לעשות. אמר לו הרבי זצ"ל, אם מפני דאגת ביתך ומשפחתך הינך רוצה לחזור, תוכל ליסע. אבל אם זה דאגתך האישית המסריר את מנוחתך אינך צריך לנסוע כי לא יארע מאומה.

הייתי עם אמו"ר זיע"א בלונדון כשנפע שם לראשונה, שנת תש"ו, התאכסנו בביתו של הרה"ה ר' הערשל ליבער, וכמוכן שנעשה שם בבית יחורבן מכל האנשים והחסידיים שבאו וכנסו משך שהותנו שם. כאשר נפרד מהם הרבי זצ"ל אמר, כי לכאורה קשה יהיו צריכים להתאכסן אצל השונא כי מחריבים לו את הבית... אלא התידוץ הוא, כי זאת השמחה אשר יש לבעה"ב כשעוזבים כבר את ביתו, זאת השמחה פארגינט מען נישט נאר פאר א גוטען פריינט.

בשנתו האחרונה, תשמ"ז, כשנפע באמבולנס לבית האפיה לאפות מצות לחג הפסח, עמדתי לידו ונענה ואמר לי, איתא בשם צדיקים, שבשמים שוקלין בכף הכוונת את כל הרכיבים בו דרך עושה המצוה לקיים מצוותו, אילו ניקח את יסוריו הכרוכים בנטיעה זו, וכריע את הכל!

אמו"ר זיע"א נסע פעם לקבר רחל אמנו ע"ה בשנתו האחרונה, בעת חוליו, בשנת התשמ"ז, כחשיים טרם הסתלקותו. הרבי זצ"ל הגיע שם להתפלל תפילת ערבית. מיד כשנכנס נאנה ואמר, מאמע מאמע, לבי ותתיצבי לפני כסא הכבוד, ותגדיו שהבטיחן ושבנו בנינו לבולמ, ואת מצפה שילמא ההבטחה שהבטיחון, און אויב וועט מען דיר ענטפערען, מפני הטאנו וכי רבו עווננו, זו היא סיבת עיקבנו של התגשמות חזון ההבטחה, זאלטס דו ענטפערען, שכל היסודים והעניינים שסבלו בניך בני ישראל משך כל הרורות, הם פי כמה מהעבירות שבידם.מהי תהא"ע רבי שמעון אהרן הירשקוביץ זצ"ל היה עומד כי הם נבדי הרה"ק המגיד מקאזניץ זיע"ה, אבל לא ידוע לי שלשלת היחס בדיוק.

בית קאזניץ – עובדות מופלאות מרבינו הק' על הרה"ק ר' אהרן יחיאל מקאזניץ זיע"ה המוכנת די וילדער קאזניצער

אחד מבניו של הרה"ק מקאזניץ זיע"ה בהתוועדו פעם עם תלמידיו הכמים ונטאו ונתנו דבריו תורה, זה כונה וזה סותר, ובתוך הדברים נענה הרה"ק הג"ל והביא ממו"ר אחד בש"ס קשיא או פירוקא לאחד מן הצדידים של ת"ח, והפלאו הסובבים לו לזה וכי מהיכן יר לו להרה"ק במלחמתו של תורה, והרי איננו מפורסם לשיני או עוקר הרים. נענה הרה"ק ואמר להם, כי איתא לעולם למוד אדם שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה, היינו שהלומד שלא לשמה תורתו פורחת ומסתלקת ממנו, ובאה התורה הנלמדת לידי הלומד לשמה, ואף שלמד מעט אפע"כ יש לו הסגה גדולה ורחבה בתורה ע"כ, ובכן ע"ז הדרך המשר בעמ"ד

- רבי מנחם מנדל האגר מו"שווא ב' שארית מנחם ב' ישראל מו"זניץ (תש"א)
- י"א דודי לולא של מן מלכא עשרת ראשית ותפארתו נאן עונו הקדו"ט
- רבי אלתר אלעזר מנחם זכותו מן עליש ועמי"א, בן מרן הרה"ק רבינו משה מרדכי זיע"א (תשס"א)
- רבי לוי יצחק מסטעפיץ ב"ר יוסף מאוסטיאל-א חתן ר"ד מסטעפיץ (תל"ה)
- רבי מרדכי מו"סמסק ב"ר חיואל מיכל לערנער- חתן רבי יוסף מראדויל (תס"ד)
- רבי אברהם יוסף מורגנשטן מקאצע ב"ר חיים ישראל מפליוב- חתן רבי אלימלך מקאזניץ (תצ"ט)
- רבי אהרן מ"שטיינב ב"ר צבי בן מרן הבעש"ט ו"א שנת ה' טבת (תקצ"ו)
- רבי רפאל מענערש ב"ר יעקב יאקו- תלמיד הרה"ק רבי פינחס מקורין (תקפ"ה)
- רבי ישראל מאוסטראוואצא ב"ר יעקב אריה מראדומון
- רבי חיים מרדכי ראזענבעים ב"ר איתמר מברורטא (תשל"ה)
- רבי צבי הדיש מדראדביטש מונקאטש- תל' החוזה הק' והמגיד מקאזניץ (תר"ם)
- רבי שמד'הו נח שניאורסון מבאבוביסק ב"ר יהודה לייב מקאפוסט- שצן למאור (תרפ"ה)
- רבי אלעזר רובין מסאסוב ב"ר יעקב יוסף מגולאנב- גדל אצל הדי"ח מנאט- ב' ידיון אלעזר (תרצ"א)
- רבי מרדכי שרגא פרידמאן הי"ד ב"ר מנחם נחום מנאט- א- שטערענבין (תש"ם)
- רבי חיים ב"ר אברהם יוסף קרייזוויטה נאב"ד אטנווערפען (תשס"ה)
- רבי יעקב ב"ר זאב קראנא אהל יעקב "המגיד מדובנא" (תקס"ה)
- רבי יצחק מיאגלניצא ב"ר יהושע- תל' ר"ז מ"שטרניסטרואו ורצ"ח המגיד מברורטא (תקפ"ה)
- רבי חיים אורי מרישא ב"ר יוזעפ גליקליך טאנאנט- תל' ר"א מראפשין (תת"ם)
- רבי אהרן משה מחוסט ב"ר שמואל שמעלקי- פרח שושן (תשנ"א)
- רבי אפרים פישל מסטריקוב ב"ר יוסף יהודה אריה לייב מבאלטא (תקפ"א)
- רבי אריה לייבוש ב"ר חיים ליפשיץ מושיניצא בעל "אריה דבי עילא" (תר"י)
- רבי פינחס ב"ר ישעיה אפשטיין ראב"ד ירושלים (תש"ל)

הילולא דצדיקיא

- יום ש"ב י"א – רבי שלמה ב"ר עקיבא איגרי ב' גליון מרש"א (תר"ם)
- טבת – רבי משה אוסטרר ב"ר הלל- מחכמי הקלויז בברוד (תקמ"ה)
- רבי אלכסנדר סענדר סאפריין מקאבארנא ב"ר יצחק אייזיק יהודה יחיאל (תר"י)
- רבי עקיבא קארניצער מקאקא – חתן ר"ש סופר מקראקא (תת"ה)
- רבי דוד מטרסקי מולאמיפאלי ב'ר חתן מרחמסטריוקא (תיע"ה)
- רבי אברהם שמואל מברענא ב"ר יוסף- חתן ר"א מו"זעריל (תיע"ה)
- רבי יעקב יוסף שלמה היינליפין ב"ר חיים חוב מו"סאמלי (תשנ"ה)
- רבי יהושע הארזיין ב"ר נאיר מרז' יקוב בעל עשרת ישועה/ש"ת עמק הלכה (תיע"ה)
- יום א' י"ב טבת – רבי משה ב"ר יצחק הלוי מפשווערסק ב' אור פני משה (תקס"ה)
- רבי משה ב"ר שמעון מרגלית – פני משה על ירושלים (תקמ"א)
- רבי אלעזר ב"ר יעקב שטראסער אב"ד ראגנעווארף/ראב"ב וזבסוף בלע"ר דוד (תש"ה)
- רבי מרדכי חיים ב"ר יהודה לייב קסטליץ ב' מאמר מרדכי"ן מוטל (דיין סלאנימער) (תש"ד)
- יום ב' י"ג טבת – ב"ק מרן רבינו משה מלעלוב בן מרן הרה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א (תת"א)
- רבי ש"ס פייבוש האגר מו"לויטשיץ ב"ר ברוך מו"זניץ (תצ"ב)
- רבי צביהירש מאוסטרהא ב"ר שאול – תלד מרן הבעש"ט (תקמ"ט)
- רבי משה מיינקוב ב"ר חיים מנחם- חתן רבי מרדכי מקריסטוב (תרפ"ה)
- רבי יצחק הכהן הוברמן מרעננה ב"ר אשר אנשיל – ברכה מושולשת (תשל"י)

פרקי היגיון

הרב שמואל שטרן - מחנך ויועץ חינוכי

שולחן השבת קודש מהנחת ומשפיעה

היערני הגאון הרב יצחק אורחי שליט"א מראשי ישיבת מיר בעיר"ק וירושלים תובב"א:
 ידוע שהגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל היה אומר מדוע באמריקא הגדולה, הגולים הראשונים לפני כמאה שנה שבאו והשתכן הם, צאצאיהם ר"ל נתמללו למרות שלאבות היה מסירות נפש ליהדות ולשבת - קודש, כי מי שלא הפשע "בשבת" לעבודה פיטרו אותו מעבודתו מיידית ורבים רבים עמדו בניסיון וכל שבוע ושבוע חיפשו מקום עבודה חדשה ולא חיללו השבת בעבור בצע כסף, וא"כ הקשה הגאון היכן ילדינו במסירות נפש, והיה משיב כנבא לב, שאמנם הם מסרו נפשם על שבת, אבל בביתם היו שרויים כל השבת ביגון ואנחה ההיפך "מבאה שבת בא

מנוחה", אולם "נפש כי נאנחה" בזכרם שביום ראשון יצטרכו שוב לדאוג מאין יבוא עזרי ופרנסתו, ומה ראה הבן בשבת אבא שנפשו מרה עליו על השבת שבמרה נצטוו, ובמקום "ישמחו במלכותך שומרי שבת" רח"ל ישבו כאובים על שפיטרו אותם על שלא רצו לעבוד ביום השבת קודש, והדבר השפיע על נפש הילדים.
כידוע כ"ק אדמו"ר מוויניץ שליט"א חזק ואומר תמיד שהשבת היא מרכז החיים של השבוע, ומינה כידוע כל שיתין יומין מתברכין. אין אנו ח"ו דנים את אותם היהודים יקרים, אבל כך אמר הגאון בעל "אגרות משה", וזה בא לנו ללמד דכשיושבים בסעודת השבת בפנים מסבירות ושמות מדה טובה מרובה כמה

זה משפיע לו ולכל הגולים אליו [אחקוק כאן עלי גיליון מה שאמרו"ה הרה"ח ר' חיים ישראל שטרן שליט"א סיפר לנו כמה פעמים שאמו הצדקנית מרת חנה ע"ה ברתא של הגה"ח האור יקר זצ"ל, בשנות הזעם בשואה הנוראה רח"ל, בעצם שבת קודש כדרכם של הרשעים הודיעו שתוך כמה שעות צריכים לארוז המטלטלים כי מובילים אותם... והרבנים התירו באותו שבת לאפות בשביל צידה לדרך בגלל פיקוח נפש שבדבר, אבל היא בצדקנותו מתוך שמחה אמרה לילדיה "שהוא ח"ו את השבת תחלל", ונפלאים דרכי הבורא שזכתה להנצל עם הילדים להמשיך שרשרת הדורות וראו בחוש שהשבת קודש מגינה ומצאל].
ואסיים בעובדין שפ"א יהודי יקר שהתקשה מאוד במציאת פרנסה ועוללו שאלו ללחם ובס"ד הציעו לו מלאכת שמים שו"ב-אבל נתאי התנו שרק לשב"ק יוכל להיות בביתו,

הציבור יחד עמו, כי רבי אהרלה יצא והודיע להם שהוא כבר עשה קידוש, ושהעולם ילכו לעשות קידוש.

כל זמן שהותו אצלו כינה הקאזניצער את אבי הק' בתואר דער ארץ ישראל רבי חסידי קאזניץ שראו כי רבם מחשיב ומעריך מאד דער אאמו"ר זיע"א, ביקשו ממנו לדבר על לב רבם להינשא בשנית לזכות בוש"ק למען יקום נער לבית קאזניץ. הרבי זצ"ל דיבר עמו על זה אך רבי אהרלה הפסיר, וואס זאל איד טוהן איד בין גיטש פון דער סארט.

פעם הגיע רבי אהרלה קאזניצער זיע"ל לבקר את הרה"ק האמרי אמת מגור זיע"ל, כשיצא מחדר הרבי, פגשו בו חבורת חסידי גור, אחד מהם ביקש ממנו אם יש לו סיגרות, כמובן שתמר לצון. התחיל רבי אהרלה לחלק סיגרות לעולם, לפתע יצא האמרי אמת מחדרו וקרא לקראתה קאזניצער רבי, גענוג גענוג. ואכן הלך לו רבי אהרלה לדרוכו. כל אלו שקיבלו ממנו סיגרי' שבקו חיים רח"ל.

אאמו"ר זיע"א סיפר שבאו פעם שני שוישפילער [שחקני תיאטרון] יהודיים לחצר הקודש של הרה"ק רבי אהרן קאזניץ זיע"ל. הם שמעו כי בקאזניץ אפשר לקבל 'סחורה' בשביל הצגתם. זה ידוע, כי הרבי מקאזניץ היה עושה תנועות משונות בטיש'ק, והם שהו סם בטיש והביטו אחריה. אחד הטיש היה נוהג לצאת במחול ובשירה בניגון המפורסם של זק המגיד מקאזניץ זיע"ל, התנועה השני בניגון מוש'ק לעילא, והסביר אאמו"ר זיע"א כי בכא זה היא נשמת הניגון, וכאשר רבי אהרלה היה שר תנועה זו היה מחזיר בתשובה אף אנשים חוטאים מאד. גם עתה, יצא בריקוד נלהב ובהגיע לתנועה זו נפלו עיניו היוקדות על הני תרי בדרגו, ועיניו הדרו כלי'ת ולב יורדו דורי בטן, ובתנועת הניגון עווד עליהם רוח טהרה כלי'ת, שכבר לא חזרו כלל למעשיהם הראשונים. **תם ולא נשלם פרק 'החלל עבדי ה' - המשפט תוכלו לקרוא בספר החדש שיו"ל לבבוד יומא דהחילולא העשירי'**

מספר "שלהבת אש" המשך מעמ' ד'

אצל רבי שמעירלה, השיבו הקאזניצער איד וועל זיך מיט איהם שוין אויסגלייכען... ניסה אבי זצ"ל לטען שכל חבילותיו מונחים סם בבית האמיטנובער, ענה לו הקאזניצער איד וועל שוין אלעדיגען. רעה אבי זצ"ל לילך להביא את החבילות אך גם לכך לא הסכים, ואמר לו שהוא כבר ישלח אחר החבילות, והרבי זצ"ל הוכרח לצעית לו ואכן ער האט זיך דארט געהאלטען ביי איהם.

הוא העמיד לאבי חדר מיוחד ליד בית מדרשו. דער רבי ז"ל איז שוין אלץ יונגעמאן געווען א שפעטעריגע, והנה בשיבין הראשון שהי' סם, מאחר שהרבי זצ"ל הי' מתפלל מאוחר וכו', ביקש ממנו שלא ימתין עליו עד הסעודה, והסכים. כשסיים רבינו תפלת מוסף, הסתובב לאחור וראה את הקאזניצער עומד בחדרו [הרבי זצ"ל זכר שנעל את הדלת ותמה את הקאזניצער הצעיר להיכנס לחדרו], א"ל גוט שבת, וצוה שיכניסו יין ופשטידא, הגיט ומילא כוס יין לאורחו, רבינו לקח הכוס והחל לקדש, דער טאטע ז"ל איז געווען זיכער אז ער האלט שוין נאך קידוש, סאיז געווען שפעט, כשסיים רבינו לקדש מילא הקאזניצער כוס נוסף והחל לקדש, אז נודע לו שחיבה עליו כל הזמן, וכל

באה לו ההסגה והיריעה בתורה.

הרה"ק רבי ברוך ממעזבוז זיע"ל אמר על עצמו שטמו מרומז במסכת בבא קמא שהם רית בידוך בין אידל קידוש מרחם אימו. גם הרה"ק רבי אהרן קאזניץ זיע"ל בילדותו כאשר התחיל ללמוד גמרא, בדר לפתח במסכת זו, ואמר על עצמו כי טמו מרומז בה, איהרן בין ברכה קידוש מרחם אימו.

אטוואצק הרי ה' עירית מרפא, א קור-פלאץ, וגם רבנים ואדמו"רים באו לנפוש שם. היה רב חשוב ומפורסם ששהה שם, ובחצות הלילה שומע הרב לפתע דפיקות חוקות בדלת חדרו. הוא כבר כנראה נשכב ללון, וצעק מי זה סם? - היה זה הרה"ק מקאזניץ זיע"ל. הרב שמע שהרבי מקאזניץ עומד מאחורי דלתו, איז איהם געפאלען א פחד, פון דער קאזניצער האט מען געצייטערט, דער אמרי אמת האט פון איהם געצייטערט... מיר קם ממסתו ופתח לו הרלת. יא קאזניצער רבי? אמר לו רבי אהרלה: איד וואלט געוואלט מיט איך שפילען טאח! השיב לו הרב איד קען גיטש דעם שפיל. אמר לו הקאזניצער: איי ביזטו א בטלן, נו, אויב אזוי וועל איד גיין דאווענען מעריב. הרב שמע דיבורים אלו נזכר כי הוא עצמו טח להתפלל מעריב!

אאמו"ר זיע"א כשהיה בפולין, שהה גם בעיריית המרפא אטוואצק, והתאכסן בבית הרה"ק רבי שמעון מאמיטנוב זיע"ל. יום אחד בשיליו בשבילי אטוואצק, עבר לידו קארעטע' (מרפאה) בפנים יטב הרה"ק מקאזניץ זיע"ל, והראה לאאמו"ר לעלות על הקארעטע, והרבי זצ"ל עלה, והרבי אהרלה לקחו לביתו. הקאזניצער ביקש מאאמו"ר להראות לו הפאסט, הפאסטארט שלו, ומשחררה לו אבי זצ"ל את הדרכון חטף ממנו את הפאסט והכניסו אל תוך חיקו, ואמר לו כי מעתה הנך מתאכסן כאן בביתא. ביקש אבי זצ"ל להשתמש וטען שהוא מתאכסן

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

הופיע ויצא לאור בס"ד ספר

שלהבת אש

שיביי אש אשר ללהב יוצאת להאיר לארץ ולדרים עליה

דעת קצות דרכיו והלימות מלכי בקודש אורחותיו ותולדות חייו של כ"ק אדונינו מוויניץ ורבינו מרן רבינו אלתר אלעזר מנחם

יופיע בקובץ **זצוקללה"ה** **מלעלוב** **לרגל החילולא**

נכתב ונערך בס"ד ע"י ישראל וואסערטייל

ויו"ל ע"י מערכת "זכרו תורת משה" לעלוב

י"ד טבת תשע"א

ת'הא ש'להבת אש' ע'ז'לה

יו"ד העשירית למרו רבינו המוה"ט זיע"א

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

הננו לברך להוד מעלת האי גברא רבא ויקידיא, חסידיא ופרישא ונהורא נפישא, פרי עין חיים, פא"מ, אוצר כלי חמדה

הגה"צ מוירט רבי נחמן בידדמן שליט"א

רב דקהילתנו בעיר"ק וירושלים תובב"א

ולבנו האברך היקר והנעלה, עדין הנפש ופאר המידות, מחשובי רבני המולל, המיוחד שבחבורה, אוצר מלא ידאת ה' **הרה"צ רבי משה מרדכי שליט"א**

לרגל שמחת הולדת הנכד - הבן בשעטומ"צ

יה"ד שיזכה לרוב נחת ושובע שמחות, ומשמחת צדיקים זו וישפע עליהם שפע רב לתפארת בית אבות - המשפחה הרוממה, ויוכה להניסו בבשאע"ה בעתו ובזמנו אמן.

ברכת מזל טוב

הננו לברך לידידנו היקר, כלי מחויק ברכה, מקבל כל אדם כסדר פנים ימות, נחמד ונעים, כלי מחויק ברכה ומלמד להועיל לעדיו צאן קדשים הרב שלמה זלמן לידר הי"ו

לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג בשעטומ"צ

יה"ד שיזכה לרוב נחת ושובע שמחות ונט"ס, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל אמן ואמן.

ברכת מזל טוב נאמנה

בלב מלא שמחה נשגור בזה ברכת מזל טוב, לידידנו היקר והמכובד, מהולל בתשבחות עד בלי די, מהולל ומבורך בפי קהל עדתינו, מתאבק בעפר חממים, רחים ומוקיר רבנו, מחשובי ויקירי אנ"ש ומתפללי בית מדרשינו, משליך עצמו מנגד להטיב לכל אחד, טוב הלב

הר"ד חנום דוד טמבור הי"ו בעל "דפוס טמבור" ורה"ק דעתינו בב"ב לרגל שמחת נישואי הנכד עב"ג בשעטומ"צ

בן ידידנו החשוב והנעלה, כלי מחויק ברכה, תהלתו בקהל חסידים הר"ד משה הי"ו יהי רצון שיושפע להם משמחה זו שובע שמחות תורה וגדולה במקום אחד, ולברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, והזיווג יעלה יפה יפה אמי"ה.

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת מוריה בת שמחה ברכה נפטרה ט"ז השון תשע"א. ת.נ.צ.ב.ה.